

त्वरम् २, } ^१त्वरम् २-त्वारम् २, } तित्वरिषम् २, } तात्वरम् २; }
 त्वरित्वा २, } त्वरयित्वा २, } तित्वरिषित्वा २, } तात्वरित्वा २. }

(806) “ त्विष दीप्तौ ” (I-भ्वादि:-1001. अक. अनि. उभ.)

त्वेषक:-षिका, त्वेषक:-षिका, ^२तित्विक्षक:-क्षिका, ^३तेत्वेषक:-षिका;
 त्वेष्टा-ष्टी, त्वेषयिता-त्री, तित्विक्षिता-त्री, तेत्वेषिता-त्री;
^Aत्वेषन्-न्ती, त्वेषयन्-न्ती, तित्विक्षन्-न्ती; —
^४त्वेष्यन्-न्ती-ती, त्वेषयिष्यन्-न्ती-ती, तित्विक्षिष्यन्-न्ती-ती; —
 त्वेषमाणः, त्वेषयमाणः, तित्विक्षमाणः, तेत्वेष्यमाणः;
 त्वेष्यमाणः, त्वेषयिष्यमाणः, तित्विक्षिष्यमाणः, तेत्वेषिष्यमाणः;
^५त्विट्-त्विङ्-त्विषौ-त्विषः; — —
 त्विष्टम्-त्विष्टः-त्विष्टवान्, त्वेषितः, तित्विक्षितः, तेत्वेषितः-तवान्;
 त्विषः, ^६त्वष्टा^B, त्वेषः, तित्विक्षुः, तेत्विषः;
 त्वेष्टव्यम्, त्वेषयितव्यम्, तित्विक्षितव्यम्, तेत्वेषितव्यम्;
 त्वेषणीयम्, त्वेषणीयम्, तित्विक्षणीयम्, तेत्वेषणीयम्;
 त्वेष्यम्, त्वेष्यम्, तित्विक्ष्यम्, तेत्वेष्यम्;
 ईषत्त्वेषः-दुस्त्वेषः-सुत्वेषः;
 त्वेष्यमाणः, त्वेष्यमाणः, तित्विक्ष्यमाणः, तेत्वेष्यमाणः;
 त्वेषः, त्वेषः, तित्विक्षः, तेत्विषः;
 त्वेष्टुम्, त्वेषयितुम्, तित्विक्षितुम्, तेत्वेषितुम्;
 त्विष्टिः, ^७त्विट्, त्वेषणा, तित्विक्षा, तेत्विषा;

1. णमुत्परे गौ, ‘चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम्’ (6-4-93) इति दीर्घविकल्पः ।
2. धातोरनिदस्त्वेन, ‘हलन्ताच्च’ (1-2-10) इति सनः कित्त्वे, गुणनिषेधे, ‘षढोः कः सि’ (8-2-41) इति षकारस्य ककारे, षत्वे च रूपम् । एवं सजन्ते सर्वत्रोह्यम् ।
3. यङन्ते, अभ्यास्य ‘गुणो यङ्लुकोः’ (7-4-82) इति गुणः सर्वत्र ज्ञेयः ।
4. लुटः स्यप्रत्यये, ‘षढोः कः सि’ (8-2-41) इति षकारस्य ककारे षत्वे च रूपम् ।
5. ‘झलां जशोऽन्ते’ (8-2-39) इति जडत्वे चर्त्वविकल्पे च रूपम् ।
6. ‘तृन्’ (3-2-135) इति ताच्छीलिके तृनि, ‘त्विषेर्देवतायामकारश्चोपधायाः’ (वा. 3-2-135) इति वचनात् अत्वं भवति । त्वष्टा=सूर्यः ।
7. ‘सम्पदादिभ्यः क्तिप्’ (वा. 3-3-94) इति भावे क्तिप् स्त्रियाम् ।
- A. ‘त्वेषन्मुखा इष्टिनिवापहीनां कष्टां पुरीं प्राप्नुवदूढदर्पाः ॥’ धा. का. 2.42.
- B. ‘त्वष्टुः सदाभ्यासगृहीतशिल्पविज्ञानसम्पत्प्रसरस्य सीमा ।’ शि. च. 3.35.